

Κυριακή 15 Ιουλίου 2018.

Κυριακή Πατέρων Δ' Οικουμενικῆς Συνόδου.

Ματθ. 5, 14 – 19.

«Ὑμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου...» (Ματθ. 5, 14).

Μεγάλη ἡ πανήγυρις τῆς Ἐκκλησίας γιά τούς πατέρες πού ἐορτάζουν σήμερα. Χαίρεται τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ γιά ἐκεῖνα τά μέλη του πού διαφύλαξαν μέσα ἀπό τούς ἀγῶνες τους τήν ὑγεία καί τήν προκοπή του. Χαίρονται τά συστήματα τῶν ὀρθοδόξων, διότι οἱ σήμερα τιμώμενοι πατέρες της Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐργάστηκαν γιά τήν ἐνότητα τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καί καθάρισαν μέ πόνο καί προσοχή τό καρκίνωμα τῆς αἵρεσης, πού θά ἔφερνε τόν πνευματικό θάνατο σέ ὅλους μας.

Προμάχησαν γιά τήν ὀρθή πίστη στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί ὑπερασπίστηκαν μέ τό λόγο καί μέ τό αἷμα τους τό χριστολογικό δόγμα. Εἶναι τό δόγμα πού μᾶς ὁμιλεῖ γιά τό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου καί πού παρουσιάζει τό ἀνεξερεύνητο μυστήριο τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως. Στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐνώθησαν ἡ θεία μέ τήν ἀνθρώπινη φύση, «ἀτρέπτως,

ἀναλλοιώτως, ἀσυγχύτως καί ἀδιαιρέτως». Αὐτή ἡ ἔνωση προκάλεσε τήν παλιγγενεσία τοῦ ἀνθρώπου καί ἔδωσε τή δυνατότητα τῆς σωτηρίας σέ ὅποιον τό ἐπιθυμεῖ.

Αὐτό τόν ἀγώνα οἱ φωτοφόροι Πατέρες τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τόν ἔκαναν ἀπό ἀνάγκη καί ἀπό ἐπιταγή. Ἀνάγκη νά ὑπερασπισθοῦν τόν ἀγαπημένο τους Ἰησοῦ, πού κακοποιήθηκε ἀπό τούς μονοφυσίτες. Ἐπιταγή μπροστά στήν ποιμαντική τους εὐθύνη γιά τό λαό. Ὁ ἐρασμιώτατος Νυμφίος τῆς καρδιάς τους γιά ἄλλη μία φορά δεχόταν ραπίσματα, μαστιγώσεις καί κολαφισμούς. Ὁ ἀνθρώπινος ἐγωισμός διαστρέβλωνε ἀμετανόητα τίς προθέσεις καί τίς ἐνέργειές Του. Τόν καθιστοῦσε ἤ μόνον ἓνα φτηνό ἄνθρωπο ἤ μόνον ἓναν ὑπερόπτη καί ἀναίσθητο Θεό. Ἡ ἀδυναμία τῶν αἰρετικῶν νά βιώσουν τήν ἀγάπη τοῦ Θεανθρώπου τούς καθιστοῦσε ἀνίκανους νά ἀπολαύσουν τήν ἔνωση μαζί Του καί νά προοδεύσουν στή θεογνωσία. Ἀπό τήν ἄλλη καί ὁ λαός κινδύνευε νά χάσει τήν προοπτική τῆς σωτηρίας, διότι, ἂν ὁ τέλειος Θεός δέν γινόταν τέλειος ἄνθρωπος, δέν ὑπῆρχε περίπτωση κανεῖς νά σωθεῖ. Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου δέν μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ μέ μία θεϊκή ἐντολή, διότι μία τέτοια σωτηρία εἶναι

καταναγκασμός και όχι λύτρωση. Ἡ σωτηρία ἐπιτυγχάνεται μέ τήν Ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ Λόγου, διότι ἔρχεται Ἐκεῖνος ὄχι νά διατάξει τή σωτηρία μας, ἀλλά νά μπολιάσει τήν ἄρρωστη φύση μας στή δική Του φύση. Στό πρόσωπό Του ἐνώνεται ὁ Θεός μέ τόν ἄνθρωπο, γιά νά κάνει τόν ἄνθρωπο θεό.

Τί μᾶς ἀφορᾷ σήμερα ὄλο αὐτό; Οἱ πατέρες ὑπερασπίστηκαν τό μεγάλο μυστήριο τῆς Ἐνανθρωπήσεως. Αὐτό τό μυστήριο τό βιώνει κάθε πιστός πάντοτε. Ἡ ἐλπίδα, ἡ χαρά καί ἡ παρηγοριά μας εἶναι πώς ὁ Θεός εἶναι μαζί μας. Ζοῦμε γιά νά γίνουμε αὐτό πού ἤλθε νά μᾶς κάνει, ζοῦμε γιά νά γίνουμε θεοί. Ἄν δέ ζοῦμε γι' αὐτό τό λόγο, τότε ἡ ζωή μας εἶναι μάταιη καί ψεύτικη. Ἐλπίζουμε νά μᾶς υἱοθετήσῃ ὁ Θεός Πατέρας, διότι αὐτός εἶναι ὁ λόγος πού ἔστειλε τόν Υἱό Του στόν κόσμο μας. Οἱ ἀποφάσεις τῶν πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου μᾶς διαβεβαιώνουν πώς ἡ ζωή μας εἶναι ὁμορφη καί χαρούμενη, διότι ἔχουμε τήν ἐλπίδα νά καθίσουμε μαζί μέ τήν Ἁγία Τριάδα στό θρόνο τῆς αἰώνιας δόξας. Ἐκεῖ μᾶς ἀνέβασε ὁ Θεάνθρωπος Λυτρωτής μέ τή θεοπρεπή Του Ἀνάληψη. Στό πρόσωπό Του ἐθέωσε τή φύση μας, γιά νά μᾶς

δώσει τή δυνατότητα νά φτάσουμε κι ἐμεῖς στή θέωση, ἂν τό θέλουμε.

Στή ζοφερή καί χαμερπή ἐποχή μας ὁ Χριστός εἶναι τό φῶς. Εἶναι Ἐκεῖνος πού μέ τήν παρουσία καί τή δύναμή Του χαρίζει τήν ἐλπίδα σ' ὅσους Τόν ἀγαποῦν. Διαλύει τά σκοτάδια τοῦ κακοῦ μέ τό φωτεινό Του πρόσωπο. Γκρεμίζει τούς πύργους τῆς Βαβέλ καί τά ἔργα τῆς ματαιοδοξίας μέ τή σταυρική ταπείνωσή Του. Ἀκυρώνει τή ματαιότητα καί τό ἄγχος τῆς καθημερινῆς ἀβεβαιότητας μέ τήν παντοδυναμία Του. Ἀκτινοβολεῖ μέσα στήν ἀνθρώπινη σκέψη μέ τήν ὑπερκόσμια γνώση Του. Καθησυχάζει τίς τρικυμισμένες θάλασσες τῶν πειρασμῶν μέ τό γαλήνιο λόγο Του. Παρηγορεῖ τόν πόνο καί τή θλίψη μέ τή βεβαιότητα τῆς Ἀναστάσεώς Του. Ἐξέρχεται «νικῶν καί ἵνα νικήσῃ» καί ποιός μπορεῖ νά Τοῦ ἀντιταχθεῖ; Τό ὄνομά Του εἶναι τό «ὑπέρ πᾶν ὄνομα». Μπροστά στό ὄνομά Του ὑποκλίνονται καί ὑποτάσσονται ὅλες οἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τῆς γῆς καί τῶν καταχθονίων. Ταυτόχρονα εἶναι ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου, τό μονάκριβο παιδί τῆς Παρθένου, τόσο ἄνθρωπος ὅσο ὅλοι μας, τόσο κοντά μας, ἀφοῦ εἶναι ἕνας ἀπό μᾶς. Εἶναι τόσο εὐαίσθητος καί τόσο δυνατός,

ὅπως μπορούμε νά εἶμαστε ὅλοι ὅσοι κοινωνοῦμε ἀπό τό φῶς Του.

Ὅποιος Τόν πιστεύει καί Τόν ἀγαπάει γίνεται ἐπίσης φῶς ἐκ τοῦ ἀληθινοῦ Φωτός. Οἱ πιστοί Του εἶναι τά φωτόμορφα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι τά κεριά πού φωτίζουν τά σκοτάδια τῆς ἀπελπισμένης κοινωνίας. Εἶναι οἱ προβολεῖς πού δείχνουν τό σωστό δρόμο τῆς λύτρωσης σ' ὅσους πλανήθηκαν στήν αἵρεση καί στήν ἀνηθικότητα. Εἶναι τά λαμπρά ἀστέρια στή νύκτα τῶν παθῶν καί τῆς ἄγνοιας. Εἶναι τά πρότυπα πού διδάσκουν πρῶτα μέ τή ζωή καί τό παράδειγμά τους καί ὕστερα μέ τά λόγια καί τήν ἀπό Θεοῦ σοφία τους. Εἶναι τά φωτεινά σήματα στίς λεωφόρους τῆς ζωῆς, ταγμένα νά προφυλάσσουν τούς διαβάτες ἀπό ἀτυχήματα καί παγίδες. Αὐτό ἐπισημαίνει ὁ Κύριος στήν εὐαγγελική περικοπή πού ἀκούσαμε σήμερα: «ὕμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου...». Τά λόγια τοῦ Χριστοῦ εἶναι γιά τόν πιστό εὐθύνη, ἀποστολή καί χαρά. Αὐτά τά λόγια τά δικαίωσαν οἱ θεοφόροι 630 Πατέρες τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καθῶς αὐτοί κατέστησαν τά ἀκοίμητα πνευματικά φῶτα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Σήμερα ὁ κόσμος ἔχει περισσότερο ἀπό ποτέ ἀνάγκη ἀπό τέτοιες προσωπικότητες, πού νά εἶναι

φορείς τοῦ ἀληθινοῦ φωτός, τῆς ὄντως ἀληθείας. Ὁ κόσμος γιά πολλούς αἰῶνες ἔψαξε γιά φῶτα, ἀλλά δέν βρῆκε πουθενά τό Φῶς. Ἐψαξε γιά φῶς στή γνώση, στήν ἀπόλαυση, στή δύναμη. Παντοῦ ὅμως ἔπεσε σέ ψηλαφητό σκοτάδι. Χωρίς τό φῶς τοῦ Χριστοῦ ὅ,τι κατόρθωνε τό μεταχειριζόταν γιά τήν αὐτοκαταστροφή του. Σήμερα λοιπόν, πού διαθέτει ὅλη τήν τεχνολογία, ὅλη τή γνώση, ὅλη τή δύναμη καί ὅλη τήν ἐπιθυμία γιά νά φτάσει στήν ἀπόλυτη διάλυση καί δυστυχία, ἀναζητάει ἀπελπισμένα λίγο φῶς. Αὐτό τό φῶς καλούμαστε ἐμεῖς, οἱ πιστοί, νά τό δώσουμε στό σύγχρονο κόσμο. Μέ τή μετάνοια καί τόν ἀγώνα μας ἄς γίνουμε οἱ γνήσιοι συνεχιστές τῶν Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας, γιά νά ἀνασύρουμε μέ τή βοήθεια τοῦ φωτοδότη Χριστοῦ τούς συνανθρώπους μας ἀπό τό σκοτεινό πηγάδι τῆς ἀπελπισίας καί τῆς φθορᾶς. Μακάρι ὁ λαμπερός Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης μέ τίς πρεσβεῖες τῶν σήμερα τιμωμένων ἁγίων Πατέρων νά μᾶς ἀξιώσει νά τό πετύχουμε. Ἀμήν.